

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2018-539

24.8.2018

AmTrust International Underwriters Ltd.

Sykeforsikringer/barnekasko

Fall fra gelender – 1,5 promille - unntak for alkoholbruk – fal. §§ 11-2, 13-6, 13-9 og 13-13.

Forsikrede hadde en promille på 1,5, da han falt i bakken fra gelenderet i en bygård og døde. Dødsboet krevde utbetaling under en betalingsforsikring for forbrukslån. Selskapet avsto først kravet med den begrunnelse at hendelser forårsaket av alkohol var unntatt i vilkårene. Unntaket var ikke inntatt i forsikringsbeviset. For FinKN hevdet selskapet subsidiært at forsikrede hadde opptrådt grovt uaktsomt. Nemnda bemerket at vilkårsunntaket måtte anses som en skjult handlingsregel etter fal. § 13-6, og at denne måtte inntas i forsikringsbeviset. Nemnda bemerket videre at en anførsel om grov uaktsomhet som først blir fremsatt under klagebehandlingen, ikke er fremsatt uten ugrunnet opphold. Klager ble gitt medhold

Saksfremstilling

Forsikrede (f. 1990) omkom i en fallulykke 19.8.17. Ulykken skjedde da forsikrede rutsjet på gelenderet fra fjerde etasje i en bygård og falt. Det fremgår av udatert legeerklæring at forsikrede på ulykkestidspunktet hadde en alkoholpromille på 1,5, noe som ifølge legeerklæringen normalt tilsier "moderat til tydelig påvirkning".

Skademeldingen er undertegnet 1.10.17. Selskapet avsto kravet 6.3.18 med henvisning til unntaket i vilkårenes pkt. 5.1 for "hendelse forårsaket av alkohol eller narkotikamisbruk". Det ble informert om klagemulighetene.

Forsikredes arvinger klaget til FinKN.

I brev til sekretariatet 3.4.18 med kopi til klager, varslet selskapet om at selskapet subsidiært ville påberope grov uaktsomhet som avslagsgrunn.

Den 16.5.18 varslet sekretariatet selskapet om at saken også ville bli vurdert i forhold til fal. § 13-6 om ansvarsbegrensning pga. farlig virksomhet o.l. og § 13-13 om selskapets plikt til å si fra om at det vil bruke sine rettigheter.

Klager har i det vesentlige anført at ulykkeshendelsen ikke skyldtes alkoholbruk. Forsikrede var en atletisk ung mann, som bl.a. hoppet i fallskjerm. Det er lite trolig at en moderat alkoholpåvirkning hadde betydning for hendelsesforløpet som fremstår som et rent uhell.

Selskapet har i det vesentlige anført at unntaksbestemmelsen i vilkårenes pkt. 5.1 kommer til anvendelse, og at det må legges til grunn at alkoholpåvirkningen enten direkte eller indirekte bidro til ulykken. Unntaksbestemmelsen omfattes ikke av fareøkingsbestemmelsen i fal. § 13-6.

Subsidiært skyldes skaden grov uaktsomhet, jf. nemndas avgjørelse i 2013-203. Avkortingsgraden må settes til 100 %.

Avslaget er gitt i samsvar med fal. § 13-13. Anførselen om grov uaktsomhet ble påberopt mindre enn to måneder etter at selskapet mottok politidokumentene, se LG-2014-166774.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder om selskapet kan avslå krav på utbetaling i samsvar med en betalingsforsikring. Selskapet har prinsipielt vist til unntakene fra forsikringsdekningen tatt inn i pkt. 5 i vilkårene. Etter pkt. 5.1 tredje kulepunkt betaler selskapet ikke ytelser som direkte eller indirekte skyldes:

Enhver hendelse forårsaket av alkohol eller narkotikamisbruk.

Det er ikke bestridt at forsikrede hadde en promille på 1.5 på ulykkestidspunktet. Unntaket er ikke tatt inn i forsikringsbeviset, noe det etter fal. § 11-2 annet ledd bokstav b skal være om det er et forbehold om begrensning av ansvaret på grunn av blant annet endring av risikoen, jf. fal. § 13-5 til § 13-7. Selskapet har imidlertid anført at unntaksbestemmelsen i vilkårenes pkt. 5.1 tredje kulepunkt ikke omfattes av § 13-6.

Nemnda la i avgjørelse 2017-722 til grunn at et unntak i vilkårene til en reisesykedekning for behandling som skyldes bruk/misbruk av alkohol måtte ses som en objektiv begrensning rettet mot en konkret fare, en såkalt skjult handlingsregel, jf. fal. § 13-6, se. Bull Forsikringsrett, Oslo, 2008 s. 311. Et slikt unntak måtte derfor tas inn i forsikringsbeviset. Nemnda mener tilsvarende gjelder den aktuelle unntaksbestemmelsen.

Som nevnt foran har selskapet etter at saken ble innklaget til nemnda, subsidiært anført at forsikredes handlemåte må rubriseres som grovt uaktsomt. Nemnda viser til departementets merknader i Ot.prp. nr. 49 (1988-89) s. 71-72:

Departementet kan til dette bare bekrefte at bestemmelsen skal forstås slik at når selskapet blir kjent *med* et forhold som det ønsker å kunne påberope som grunnlag for reaksjon etter kap 4, må det gjøre dette klart for forsikringstakeren eller sikrede uten ugrunnet opphold. Hvor selskapet har flere grunnlag å bygge avkortning på, vil det med andre ord ikke være adgang til å la være å påberope enkelte av disse i første omgang, for å ha det "i reserve" dersom det grunnlag som er påberopt i første omgang, ikke fører fram.

Selv om det, slik selskapet anfører, gikk kort tid mellom selskapets mottagelse av sakens politidokumentet og fremsettelsen av anførselen om av grov uaktsomhet, mener nemnda at en anførsel som først fremkommer i forbindelse med Finansklagenemndas klagebehandling ikke er fremsatt uten ugrunnet opphold.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Klager gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Kaja de Vibe Malling (nestleder), Hege Opheim (nøytralt oppnevnt medlem), Gro Farestedt (selskapsrepresentant), Mildrid Felland (selskapsrepresentant), Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant) og Ingebjørg Kiil (forbrukerrepresentant).